Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 1999/5/ES**

ze dne 9. března 1999

o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody

(Úř. věst. L 91, 7.4.1999, s. 10)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 ze dne 29. září 2003	L 284	1	31.10.2003

▼B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 1999/5/ES

ze dne 9. března 1999

o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 100a této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu s postupem stanoveným v článku 189b Smlouvy ([3]) s ohledem na společný návrh schválený dohodovacím výborem dne 8. prosince 1998,

(1) vzhledem k tomu, že oblast rádiových zařízení a telekomunikačních koncových zařízení je významnou součástí telekomunikačního trhu, který je klíčovým činitelem ekonomiky ve Společenství; že dosavadní směrnice, které upravují oblast telekomunikačních koncových zařízení, již nejsou schopny se přizpůsobovat očekávaným změnám v této oblasti vyvolaným novou technologií, vývojem na trhu a právními předpisy pro sítě;

(2) vzhledem k tomu, že v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality podle článku 3b Smlouvy nemůže být cíle, kterým je vytvoření otevřeného konkurenčního jednotného trhu pro telekomunikační zařízení, dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto může být tohoto cíle lépe dosaženo na úrovni Společenství; že tato směrnice nepřekročí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle;

(3) vzhledem k tomu, že členské státy mohou k vyloučení některých tříd zařízení z oblasti působnosti této směrnice použít článek 36 Smlouvy;

(4) vzhledem k tomu, že ve směrnici 98/13/ES ([4]) byla kodifikována ustanovení týkající se telekomunikačních koncových zařízení a zařízení družicových pozemských stanic, včetně opatření pro vzájemné uznávání jejich shody;

(5) vzhledem k tomu, že se uvedená směrnice nevztahuje na značnou část trhu rádiových zařízení;

(6) vzhledem k tomu, že zboží dvojího užití podléhá režimu Společenství pro kontroly vývozu, který byl zaveden nařízením Rady (ES) č. 3381/94 ([5]);

(7) vzhledem k tomu, že široká oblast působnosti této směrnice vyžaduje nové definice pojmů „rádiové zařízení" a „telekomunikační koncové zařízení"; že by systém předpisů pro vytvoření jednotného trhu rádiových zařízení a telekomunikačních koncových zařízení měl umožňovat, aby investice, výroba a uvádění na trh držely krok s vývojem technologie a trhu;

(8) vzhledem k tomu, že v souvislosti s rostoucím významem telekomunikačních koncových zařízení a sítí používajících rádiový přenos, vedle zařízení spojených kabelovými spoji, by se jakákoli úprava výroby, uvádění na trh a používání rádiových zařízení a telekomunikačních koncových zařízení měla vztahovat na obě třídy těchto zařízení;

([1]) Úř. věst. C 248, 14.8.1997, s. 4.
([2]) Úř. věst. C 73, 9.3.1998, s. 10.
([3]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 29. ledna 1998 (Úř. věst. C 56, 23.2.1998, s. 27), společný postoj Rady ze dne 8. června 1998 (Úř. věst. C 227, 20.7.1998, s. 37) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 6. října 1998 (Úř. věst. C 328, 26.10.1998, s. 32). Rozhodnutí Rady ze dne 25. ledna 1999 a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 10. února 1999.
([4]) Úř. věst. L 74, 12.3.1998, s. 1.
([5]) Úř. věst. L 367, 31.12.1994, s. 1.

▼B

(9) vzhledem k tomu, že směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/10/ES ze dne 26. února 1998 o uplatňování otevřeného přístupu k síti (ONP) pro hlasovou telefonii a o univerzální službě v oblasti telekomunikací v konkurenčním prostředí ([1]) vyzývá vnitrostátní regulační orgány, aby zajistily zveřejnění podrobných technických specifikací rozhraní pro přístup k sítím v zájmu zajištění konkurenčního trhu pro dodávky koncových zařízení;

(10) vzhledem k tomu, že pro rádiová zařízení a telekomunikační koncová zařízení jsou postačující cíle směrnice Rady 73/23/EHS ze dne 19. února 1973 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se elektrických zařízení určených pro užívání v určitých mezích napětí ([2]),avšak nevztahují se na dolní mez napětí;

(11) vzhledem k tomu, že pokud se týká elektromagnetické kompatibility, postačují pro rádiová zařízení a telekomunikační koncová zařízení požadavky na ochranu, které stanoví směrnice Rady 89/336/EHS ze dne 3. května 1989 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se elektromagnetické kompatibility ([3]);

(12) vzhledem k tomu, že právo Společenství stanoví, že překážky volného pohybu zboží uvnitř Společenství, které vyplývají z rozdílů ve vnitrostátních právních předpisech vztahujících se na uvádění výrobků na trh, jsou oprávněné pouze tehdy, jsou-li vnitrostátní ustanovení nezbytná a přiměřená; že se proto harmonizace právních předpisů musí omezit na ustanovení, která jsou nezbytná ke splnění základních požadavků týkajících se rádiových zařízení a telekomunikačních koncových zařízení;

(13) vzhledem k tomu, že by základní požadavky vztahující se na určitou třídu rádiových zařízení a telekomunikačních koncových zařízení měly záviset na charakteru a potřebách této třídy zařízení; že tyto požadavky musí být uplatňovány uvážlivě, aby se nebránilo technologickým inovacím nebo uspokojování potřeb tržního hospodářství;

(14) vzhledem k tomu, že by se mělo dbát na to, aby rádiová zařízení a telekomunikační koncová zařízení neohrožovala zdraví způsobem, kterého je možné se vyvarovat;

(15) vzhledem k tomu, že telekomunikace jsou důležitým prostředkem pro blaho a zaměstnání zdravotně postižených osob, které tvoří významnou a narůstající část evropského obyvatelstva; že by rádiová zařízení a telekomunikační koncová zařízení měla být proto v příslušných případech konstruována takovým způsobem, aby je zdravotně postižené osoby mohly používat bez úprav nebo jen s minimální úpravou;

(16) vzhledem k tomu, že rádiová zařízení a telekomunikační koncová zařízení mohou zabezpečovat určité funkce nezbytné pro tísňové služby;

(17) vzhledem k tomu, že může být zapotřebí vybavit rádiová zařízení a telekomunikační koncová zařízení určitými funkcemi, které brání neoprávněnému zasahování do osobních údajů a soukromí uživatele a účastníka a/nebo podvodu;

(18) vzhledem k tomu, že v některých případech může být nezbytná vzájemná spolupráce prostřednictvím sítí s jinými přístroji ve smyslu této směrnice a připojení k rozhraním vhodného typu po celém Společenství;

([1]) Úř. věst. L 101, 1.4.1998, s. 24.
([2]) Úř. věst. L 77, 26.3.1973, s. 29. Směrnice ve znění směrnice 93/68/EHS (Úř. věst. L 220, 30.8.1993, s. 1).
([3]) Úř. věst. L 139, 23.5.1989, s. 19. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 93/68/EHS.

▼B

(19) vzhledem k tomu, že by proto mělo být možné stanovit a doplňovat zvláštní základní požadavky týkající se soukromí uživatelů, funkcí pro zdravotně postižené uživatele, funkcí pro tísňové služby a/nebo funkcí, které brání podvodu;

(20) vzhledem k tomu, že jsou systémy dobrovolné certifikace a označování, zaváděné spotřebitelskými organizacemi, výrobci, provozovateli a jinými průmyslovými činiteli, uznány jako systémy, které přispívají na konkurenčním trhu k jakosti a jsou užitečným prostředkem ke zvyšování důvěry spotřebitelů v telekomunikační výrobky a služby; že členské státy mohou tyto systémy podporovat; že by tyto systémy měly být slučitelné s pravidly hospodářské soutěže stanovenými Smlouvou;

(21) vzhledem k tomu, že by se mělo předcházet nepřijatelnému zhoršení služby poskytované jiným osobám než uživatelům rádiových zařízení a telekomunikačních koncových zařízení; že by výrobci koncových zařízení měli tato zařízení konstruovat způsobem, který při jejich používání za běžných provozních podmínek zabrání nepříznivým vlivům na sítě způsobujícím takovéto zhoršení; že by provozovatelé sítí měli budovat své sítě způsobem, který nenutí výrobce koncových zařízení přijímat k ochraně sítí před nepříznivými vlivy nepřiměřená opatření; že by Evropský institut pro normalizaci v telekomunikacích (ETSI) měl tento cíl brát patřičně v úvahu při tvorbě norem týkajících se přístupu k veřejným sítím;

(22) vzhledem k tomu, že by mělo být zajištěno efektivní využívání rádiového spektra, aby se zabránilo škodlivým interferencím; že je třeba v souladu s dosaženým stavem techniky podporovat co možná nejefektivnější využívání omezených zdrojů, jako je rádiové frekvenční spektrum;

(23) vzhledem k tomu, že harmonizovaná rozhraní mezi koncovým zařízením a telekomunikačními sítěmi přispívají k podpoře konkurenčního trhu jak pro koncová zařízení, tak pro síťové služby;

(24) vzhledem k tomu, že by však provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí měli být schopni definovat technické vlastnosti svých rozhraní, s výhradou pravidel hospodářské soutěže stanovených Smlouvou; že by proto měli zveřejnit přesné a dostatečné technické specifikace těchto rozhraní, aby výrobcům umožnili konstruovat telekomunikační koncová zařízení splňující požadavky této směrnice;

(25) vzhledem k tomu, že pravidla hospodářské soutěže stanovená Smlouvou a směrnicí Komise 88/301/EHS ze dne 16. května 1988 o hospodářské soutěži na trhu s telekomunikačními koncovými zařízeními ([1]) přitom stanoví zásadu rovného, průhledného a nediskriminačního nakládání s veškerými technickými specifikacemi, které mají regulativní důsledky; že je proto úkolem Společenství a členských států zabezpečit v konzultaci s hospodářskými subjekty, aby předpisový rámec vytvářený touto směrnicí byl korektní;

(26) vzhledem k tomu, že úkolem evropských normalizačních organizací, zejména ETSI, je zajistit, aby harmonizované normy byly vhodně aktualizovány a formulovány způsobem, který umožňuje jednoznačný výklad; že zachovávání harmonizovaných norem, jejich výklad a uplatňování jsou vysoce specializovanými oblastmi o stále větší technické složitosti; že tyto úkoly vyžadují aktivní účast odborníků vybraných z okruhu hospodářských subjektů; že za určitých okolností může být nezbytné provést výklad harmonizovaných norem nebo jejich opravu v kratším termínu, než jaký umožňují běžné postupy evropských normalizačních organizací pracujících v souladu se směrnicí Evropského

([1]) Úř. věst. L 131, 27.5.1988, s. 73. Směrnice ve znění směrnice 94/46/ES (Úř. věst. L 268, 19.10.1994, s. 15).

▼B

parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a pravidel pro služby informační společnosti ([1]);

(27) vzhledem k tomu, že je ve veřejném zájmu, aby v souvislosti s vývojem a výrobou rádiových zařízení a telekomunikačních koncových zařízení byly na evropské úrovni k dispozici harmonizované normy; že při dodržování těchto harmonizovaných norem lze předpokládat shodu se základními požadavky; že jsou přípustné jiné způsoby ověřování shody se základními požadavky;

(28) vzhledem k tomu, že by při přidělování identifikátorů tříd zařízení měly být využity odborné znalosti CEPT/ERC a příslušných evropských normalizačních subjektů v oboru radiotechniky; že by podle možností měly být podporovány i jiné formy spolupráce s těmito subjekty;

(29) vzhledem k tomu, že by členské státy měly poskytovat příslušné informace týkající se typů rozhraní, nevhodných nebo nesprávně uplatňovaných harmonizovaných norem, oznámených subjektů a orgánů dozoru, aby Komise byla schopna efektivně sledovat, jak je vykonáván dozor nad trhem;

(30) vzhledem k tomu, že by si oznámené subjekty a orgány dozoru měly v zájmu účinného dozoru nad trhem vyměňovat informace týkající se rádiových zařízení a telekomunikačních koncových zařízení; že by při této spolupráci měly být v co největší míře využívány elektronické prostředky; že by tato spolupráce zejména měla vnitrostátním orgánům umožňovat, aby byly informovány o rádiových zařízeních uváděných na jejich trh, která pracují ve frekvenčních pásmech, jež nejsou ve Společenství harmonizována;

(31) vzhledem k tomu, že by výrobci měli členským státům oznamovat svůj záměr uvést na trh rádiová zařízení používající frekvenční pásma, jejichž používání není v rámci Společenství harmonizováno; že členské státy proto potřebují stanovit oznamovací postupy; že by tyto postupy měly být přiměřené a neměly by představovat další postup posuzování shody vedle těch, které jsou uvedeny v příloze IV nebo V; že je žádoucí, aby tyto oznamovací postupy byly harmonizovány a přednostně se uskutečňovaly pomocí elektronických prostředků a přes jediné místo (*one-stop-shopping*);

(32) vzhledem k tomu, že by v případě rádiových zařízení a telekomunikačních koncových zařízení, která splňují příslušné základní požadavky, měl být povolen volný oběh; že by v případě těchto zařízení mělo být povoleno, aby byla uváděna do provozu za účelem, k němuž jsou určena; že toto uvádění do provozu může být vázáno udělením oprávnění k využívání rádiového spektra a k poskytování dotyčné služby;

(33) vzhledem k tomu, že na veletrzích, výstavách apod. musí být možné vystavovat rádiová zařízení a telekomunikační koncová zařízení, která nejsou ve shodě s touto směrnicí; že zúčastněné strany by však měly být řádně informovány, že tato zařízení nejsou ve shodě a nemohou být v tomto stavu prodávána; že členské státy mohou omezit uvádění těchto vystavovaných rádiových zařízení do provozu, včetně jejich zapínání, z důvodů spojených s efektivním a vhodným využíváním rádiového spektra, se zabráněním škodlivým interferencím nebo se záležitostmi týkajícími se veřejného zdraví;

(34) vzhledem k tomu, že rádiové frekvence se přidělují na vnitrostátní úrovni a pokud nejsou harmonizovány, zůstávají ve výlučné pravomoci členských států; že je nezbytné zavést ochranné opatření, které v souladu s článkem 36 Smlouvy členským států umožní zakázat, omezit nebo požadovat stažení z trhu těch rádio-

([1]) Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37. Směrnice ve znění směrnice 98/48/ES (Úř. věst. L 217, 5.8.1998, s. 18).

▼B

vých zařízení, která způsobila nebo se lze důvodně domnívat, že způsobí škodlivé interference; že rušení vnitrostátně přidělených rádiových frekvencí je pro členské státy oprávněným důvodem k použití ochranných opatření;

(35) vzhledem k tomu, že výrobci odpovídají za škodu způsobenou vadnými přístroji podle ustanovení směrnice Rady 85/374/EHS ([1]); že aniž je dotčena odpovědnost ze strany výrobce, každá osoba, která v rámci své obchodní činnosti dováží přístroje do Společenství za účelem prodeje, odpovídá podle výše uvedené směrnice; že výrobce, jeho zplnomocněný zástupce nebo osoba odpovědná za uvádění přístrojů na trh Společenství odpovídá podle ustanovení právních předpisů členských států o smluvní a mimosmluvní odpovědnosti;

(36) vzhledem k tomu, že vhodná opatření, která mají členské státy nebo Komise přijmout v případě, kdy přístroj, u něhož byla prohlášena shoda s ustanoveními této směrnice, způsobuje vážné poškození sítě nebo škodlivé interference, je třeba stanovovat v souladu s obecnými zásadami práva Společenství, zejména se zásadou objektivity, proporcionality a zákazu diskriminace;

(37) vzhledem k tomu, že dne 22. července 1993 přijala Rada rozhodnutí 93/465/EHS o modulech pro různé fáze postupů posuzování shody a o pravidlech pro připojování a používání označení shody CE, které jsou určeny k použití ve směrnicích technické harmonizace ([2]); že by použitelné postupy posuzování shody měly být vybrány především z dostupných modulů stanovených výše uvedeným rozhodnutím;

(38) vzhledem k tomu, že členské státy mohou požadovat, aby oznámené subjekty, které jmenovaly, a jejich orgány dozoru byly akreditovány v souladu s příslušnými evropskými normami;

(39) vzhledem k tomu, že je vhodné, aby shoda rádiových zařízení a telekomunikačních koncových zařízení s požadavky směrnic 73/23/EHS a 89/336/EHS mohla být ověřována použitím postupů stanovených v uvedených směrnicích, pokud příslušné zařízení spadá do oblasti jejich působnosti; že v důsledku toho lze tam, kde použití harmonizovaných norem umožňuje předpokládat shodu s požadavky na ochranu, použít postup podle čl. 10 odst. 1 směrnice 89/336/EHS; že pokud výrobce nepoužil harmonizované normy nebo takové normy neexistují, lze použít postup podle čl. 10 odst ([3]);

(40) vzhledem k tomu, že by podniky Společenství měly mít efektivní a srovnatelný přístup na trhy třetích zemí a požívat ve třetích zemích zacházení podobné tomu, jaké se ve Společenství poskytuje podnikům, které jsou v plném vlastnictví státních příslušníků dotyčných třetích zemí nebo jsou jimi kontrolovány na základě jejich většinového vlastnictví nebo jsou jimi fakticky kontrolovány;

(41) vzhledem k tomu, že je žádoucí zřídit výbor sdružující strany, které se přímo podílejí na uplatňování předpisů pro rádiová zařízení a telekomunikační koncová zařízení, zejména vnitrostátní subjekty provádějící posuzování shody a vnitrostátní subjekty odpovědné za dozor nad trhem, aby byl Komisi nápomocen při dosahování harmonizovaného a přiměřeného uplatňování právních předpisů k uspokojení potřeb trhu a obyvatelstva; že by případně měli být konzultováni zástupci telekomunikačních operátorů, uživatelů, spotřebitelů, výrobců a poskytovatelů služeb;

(42) vzhledem k tomu, že dne 20. prosince 1994 byl mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí dohodnut *modus vivendi* týkající se prováděcích opatření k aktům přijatým v souladu s postupem stanoveným v článku 189b Smlouvy ([4]);

([1]) Úř. věst. L 210, 7.8.1985, s. 29.
([2]) Úř. věst. L 220, 30.8.1993, s. 23.
([3]) Úř. věst. L 220, 30.8.1993, s. 23.
([4]) Úř. věst. C 102, 4.4.1996, s. 1.

▼B

(43) vzhledem k tomu, že by Komise měla sledovat provádění a praktické uplatňování této směrnice i dalších příslušných směrnic a přijímat opatření zajišťující koordinaci při uplatňování všech příslušných směrnic, aby se zabránilo poruchám telekomunikačních zařízení, které ohrožují lidské zdraví nebo mohou poškodit majetek;

(44) vzhledem k tomu, že by provádění této směrnice mělo být v přiměřené době přezkoumáno s ohledem na vývoj v odvětví telekomunikací a s ohledem na zkušenost získanou při uplatňování základních požadavků a postupů posuzování shody stanovených touto směrnicí;

(45) vzhledem k tomu, že při zavádění změn v systému předpisů je nezbytné zajistit hladký přechod od předcházejícího systému, aby se předešlo poruchám na trhu a právní nejistotě;

(46) vzhledem k tomu, že tato směrnice nahrazuje směrnici 98/13/ES, která by proto měla být zrušena; že směrnice 73/23/EHS a 89/336/EHS se již nebudou vztahovat na přístroje spadající do oblasti působnosti této směrnice, s výjimkou požadavků na ochranu a bezpečnost a některých postupů posuzování shody,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBECNÁ HLEDISKA

Článek 1

Oblast působnosti a cíl

1. Tato směrnice vytváří předpisový rámec pro volný pohyb a uvádění na trh a do provozu ve Společenství radiových zařízení a telekomunikačních koncových zařízení.

2. Jestliže přístroj podle definice v čl. 2 písm. a) obsahuje jako nedílnou součást nebo jako příslušenství:

a) zdravotnický prostředek ve smyslu článku 1 směrnice Rady 93/42/EHS ze dne 14. června 1993 o zdravotnických prostředcích ([1]), nebo

b) aktivní implantabilní zdravotnický prostředek ve smyslu článku 1 směrnice Rady 90/385/EHS ze dne 20. června 1990 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se aktivních implantabilních zdravotnických prostředků ([2]),

vztahuje se na něj tato směrnice, aniž by bylo dotčeno použití směrnic 93/42/EHS a 90/385/EHS pro zdravotnické prostředky, resp. aktivní implantabilní zdravotnické prostředky.

3. Je-li přístroj součástí či samostatnou technickou jednotkou vozidla ve smyslu směrnice Rady 72/245/EHS ([3]) týkající se odrušení (elektromagnetické kompatibility) vozidel nebo je součástí či samostatnou technickou jednotkou vozidla ve smyslu článku 1 směrnice Rady 92/61/EHS ze dne 30. června 1992 o schvalování typu dvoukolových a tříkolových motorových vozidel, vztahuje se na přístroj tato směrnice, aniž by bylo dotčeno použití směrnice 72/245/EHS, resp. směrnice 92/61/EHS.

4. Tato směrnice se nevztahuje na zařízení uvedená v příloze I.

5. Tato směrnice se nevztahuje na přístroje výlučně používané pro činnosti, které souvisejí s veřejnou bezpečností, obranou, bezpečností státu (včetně hospodářského blahobytu státu, pokud tyto činnosti souvisejí se záležitostmi bezpečnosti státu) a činnosti státu v oblasti trestního práva.

([1]) Úř. věst. L 169, 12.7.1993, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 152, 6.7.1972, s. 15. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 95/54/ES (Úř. věst. L 266, 8.11.1995, s. 1).
([3]) Úř. věst. L 225, 10.8.1992, s. 72. Směrnice ve znění aktu o přistoupení z roku 1994.

▼B

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice platí tyto definice:

a) „přístrojem" se rozumí jakékoli zařízení, které je buď rádiovým zařízením, nebo telekomunikačním koncovým zařízením, nebo obojím;

b) „telekomunikačním koncovým zařízením" se rozumí výrobek nebo jeho důležitá část umožňující komunikaci, určený k připojení přímo nebo nepřímo k rozhraním veřejných telekomunikačních sítí (tj. telekomunikačních sítí plně nebo částečně používaných k poskytování veřejně přístupných telekomunikačních služeb);

c) „rádiovým zařízením" se rozumí výrobek nebo jeho důležitá část umožňující komunikaci na základě vyzařování a/nebo příjmu rádiových vln s použitím rádiového spektra přiděleného pro zemské/kosmické radiokomunikace;

d) „rádiovými vlnami" se rozumí elektromagnetické vlny o frekvenci od 9 kHz do 3 000 GHz šířené prostorem bez umělého vedení;

e) „rozhraním" se rozumí

   i) koncový bod sítě, tj. bod fyzického připojení, který je uživateli k dispozici pro přístup k veřejné telekomunikační síti, a/nebo

   ii) rádiové rozhraní pro cestu rádiových vln mezi rádiovými zařízeními

   a jejich technické specifikace;

f) „třídou zařízení" se rozumí třída rozlišující určité typy přístrojů, které se podle této směrnice pokládají za podobné, a rozhraní, pro která je přístroj určen. Přístroje mohou spadat do více než jedné třídy zařízení;

g) „souborem technických konstrukčních podkladů" se rozumí soubor informací, který obsahuje popis přístroje a podává informace a vysvětlení, jakým způsobem byly provedeny příslušné základní požadavky;

h) „harmonizovanou normou" se rozumí technická specifikace přijatá uznaným normalizačním orgánem na základě pověření Komise v souladu s postupem stanoveným směrnicí 98/34/ES za účelem stanovení evropského požadavku, jehož splnění není povinné;

i) „škodlivou interferencí" se rozumí interference, která ohrožuje funkci radionavigační služby nebo jiných bezpečnostních služeb nebo která jinak vážně zhoršuje, znemožňuje nebo opakovaně přerušuje radiokomunikační službu provozovanou v souladu s použitelnými předpisy Společenství nebo vnitrostátními předpisy.

Článek 3

Základní požadavky

1. Na všechny přístroje se vztahují tyto základní požadavky:

a) ochrana zdraví a bezpečnosti uživatele a jakýchkoli dalších osob, včetně dosažení cílů obsažených ve směrnici 73/23/EHS s ohledem na požadavky na bezpečnost, avšak bez použití mezní hodnoty napětí;

b) požadavky na ochranu týkající se elektromagnetické kompatibility, obsažené ve směrnici 89/336/EHS.

2. Rádiová zařízení musí být navíc konstruována tak, aby efektivně využívala rádiového spektra přiděleného pro zemskou/kosmickou radiokomunikaci a orbitálních zdrojů, aby se tak zabránilo škodlivým interferencím.

3. V souladu s postupem stanoveným v článku 15 může Komise rozhodnout, aby přístroje v určitých třídách zařízení nebo přístroje určitých typů byly konstruovány takovým způsobem,

a) aby vzájemně spolupracovaly prostřednictvím sítí s jinými přístroji a aby mohly být připojeny k rozhraním vhodného typu po celém Společenství, a/nebo

▼B

b) aby ani neměly nepříznivý vliv na síť či její provoz, ani aby nezneužívaly zdroje sítě, a tím nezpůsobovaly nepřijatelné zhoršení služby, a/nebo

c) aby byly vybaveny bezpečnostním zařízením zajišťujícím ochranu osobních údajů a soukromí uživatele a účastníka, a/nebo

d) aby podporovaly určité funkce, které zabraňují podvodu, a/nebo

e) aby podporovaly určité funkce, které zajišťují přístup k tísňovým službám, a/nebo

f) aby podporovaly určité funkce, které usnadňují jejich používání zdravotně postiženým uživatelům.

Článek 4

Oznamování a zveřejňování specifikací rozhraní

1. Členské státy oznámí Komisi rozhraní, která upravují svými předpisy, pokud tato rozhraní již nebyla oznámena podle ustanovení směrnice 98/34/ES. Komise po konzultaci s výborem v souladu s postupem stanoveným v článku 15 stanoví ekvivalenci oznámených rozhraní a přidělí identifikátor třídy zařízení; podrobnosti o něm zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

2. Členské státy oznámí Komisi typy rozhraní, které v daném státě provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí nabízejí. Členské státy zajistí, aby tito provozovatelé zveřejnili přesné a postačující technické specifikace těchto rozhraní, dříve než budou služby poskytované prostřednictvím těchto rozhraní k dispozici veřejnosti, a aby pravidelně zveřejňovali veškeré aktualizované specifikace. Tyto specifikace musí být dostatečně podrobné, aby umožňovaly konstruovat telekomunikační koncová zařízení schopná využívat všechny služby, které jsou prostřednictvím odpovídajících rozhraní poskytovány. Tyto specifikace musí mimo jiné obsahovat veškeré informace, které jsou nezbytné k tomu, aby výrobci mohli podle svého uvážení provádět příslušné zkoušky týkající se základních požadavků použitelných pro telekomunikační koncová zařízení. Členské státy zajistí, aby tyto specifikace provozovatelé učinili snadno dostupnými.

Článek 5

Harmonizované normy

1. Jestliže přístroj vyhovuje příslušným harmonizovaným normám nebo jejich částem, jejichž referenční čísla byla zveřejněna v *Úředním věstníku Evropských společenství*, předpokládají členské státy splnění těchto základních požadavků uvedených v článku 3, které jsou obsaženy v dotyčné harmonizované normě nebo v jejích částech.

2. Pokud má členský stát nebo Komise za to, že shoda s harmonizovanou normou nezajišťuje splnění základních požadavků uvedených v článku 3, které měly být předmětem dotyčné normy, předloží Komise nebo příslušný členský stát tuto záležitost výboru.

3. Vykazují-li harmonizované normy, pokud jde o základní požadavky, nedostatky, může Komise po konzultaci s výborem a v souladu s postupem stanoveným v článku 14 zveřejnit v *Úředním věstníku Evropských společenství* obecné zásady pro výklad harmonizovaných norem nebo podmínky, za nichž splnění dotyčné normy opravňuje k předpokladu shody. Po konzultaci s výborem a v souladu s postupem stanoveným v článku 14 může Komise odvolat harmonizované normy zveřejněním oznámení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 6

Uvádění na trh

1. Členské státy zajistí, aby přístroje byly uváděny na trh pouze tehdy, pokud splňují příslušné základní požadavky podle článku 3 a další příslušná ustanovení této směrnice, jsou-li řádně instalovány a udržovány a používány ke stanovenému účelu. Pokud jde o uvádění na trh, nepodléhají již žádným dalším vnitrostátním předpisům.

▼B

2. Při rozhodování o uplatnění základních požadavků podle čl. 3 odst. 3 stanoví Komise datum uplatnění těchto požadavků. Je-li stanoveno, že určitá třída zařízení musí splňovat některé základní požadavky podle čl. 3 odst. 3, může být každý přístroj této třídy zařízení, který byl poprvé uveden na trh před datem uplatnění stanoveným Komisí, po přiměřenou dobu nadále uváděn na trh. Datum uplatnění i délku této doby stanoví Komise v souladu s postupem stanoveným v článku 14.

3. Členské státy zajistí, aby výrobce nebo osoba odpovědná za uvádění přístroje na trh poskytli uživatelům informace o stanoveném způsobu použití spolu s prohlášením o shodě se základními požadavky. U rádiových zařízení musí být přitom na obalu a v návodu k použití přístroje uvedeny dostatečné údaje o tom, ve kterých členských státech nebo zeměpisných oblastech určitého členského státu je přístroj určen k používání, a označení na přístroji podle bodu 5 přílohy VII musí uživatele upozornit na případná omezení nebo požadavky na povolení k používání rádiových zařízení v určitých členských státech. U telekomunikačních koncových zařízení musí být uvedeny dostatečné údaje pro rozlišení rozhraní veřejných telekomunikačních sítí, k nimž má být zařízení připojeno. U všech přístrojů musí být tyto informace uvedeny nápadným způsobem.

4. V případě rádiových zařízení používajících frekvenční pásma, jejichž použití není v rámci Společenství harmonizováno, výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství nebo osoba odpovědná za uvádění zařízení na trh oznámí vnitrostátnímu orgánu, který v dotyčném členském státě odpovídá za správu frekvenčního spektra, záměr uvést tato zařízení na jeho vnitrostátní trh.

Toto oznámení musí být učiněno nejpozději čtyři týdny před uvedením na trh a musí obsahovat informace o radiotechnických vlastnostech zařízení (zejména o frekvenčních pásmech, odstupu kanálů, druhu modulace a vysokofrekvenčním výkonu) a identifikační číslo oznámeného subjektu podle přílohy IV nebo V.

Článek 7

Uvádění do provozu a právo na připojení

1. Členské státy povolí uvádění přístroje do provozu k účelu, pro nějž je určen, pokud splňuje příslušné základní požadavky podle článku 3 a další příslušná ustanovení této směrnice.

2. Bez ohledu na odstavec 1 a aniž by byly dotčeny podmínky spojené s oprávněním pro poskytování příslušné služby v souladu s právem Společenství, mohou členské státy omezit uvádění rádiových zařízení do provozu pouze z důvodů týkajících se efektivního a vhodného využívání rádiového spektra, zabránění škodlivým interferencím nebo záležitostí týkajících se veřejného zdraví.

3. Aniž je dotčen odstavec 4, zajistí členské státy, aby provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí neodmítali z technických důvodů připojení telekomunikačních koncových zařízení k vhodným rozhraním, jestliže tato zařízení splňují použitelné požadavky podle článku 3.

4. Pokud má členský stát za to, že přístroj, u něhož byla prohlášena shoda s ustanoveními této směrnice, způsobuje vážné poškození sítě nebo škodlivé interference nebo má na síť či její provoz nepříznivý vliv, je provozovatel oprávněn odmítnout připojení takového přístroje, odpojit jej nebo stáhnout jej z provozu. Členské státy oznámí každé takové oprávnění Komisi, která svolá schůzi výboru, aby zaujal k této věci své stanovisko. Po konzultaci s výborem může Komise zahájit postupy podle čl. 5 odst. 2 a 3. Komise a členské státy též mohou přijmout jiná vhodná opatření.

5. Provozovatel může v případě mimořádné události přístroj odpojit, jestliže ochrana sítě vyžaduje, aby zařízení bylo neprodleně odpojeno, a jestliže uživateli může být neprodleně a pro něj bezplatně nabídnuto alternativní řešení. Provozovatel o tom okamžitě uvědomí vnitrostátní orgán odpovědný za provádění odstavce 4 a článku 9.

▼B

Článek 8

Volný pohyb přístrojů

1. Členské státy nesmějí na svém území zakazovat, omezovat nebo bránit uvedení přístrojů na trh nebo do provozu, jestliže jsou tyto přístroje opatřeny označením CE podle přílohy VII, které potvrzuje jejich shodu se všemi ustanoveními této směrnice, včetně postupů posuzování shody uvedených v kapitole II. Toto ustanovení platí, aniž jsou dotčena ustanovení čl. 6 odst. 4, čl. 7 odst. 2 a čl. 9 odst. 5.

2. Členské státy nebudou na veletrzích, výstavách, při předváděcích akcích apod. bránit vystavování přístrojů, které nejsou v souladu s touto směrnicí, jestliže bude jejich viditelné označení jasně udávat, že tyto přístroje nesmějí být uváděny na trh nebo do provozu, dokud nebude zajištěna jejich shoda.

3. Pokud se na přístroj vztahují jiné směrnice, které se týkají jiných hledisek a v nichž se rovněž stanoví připojení označení CE, pak toto označení vyjadřuje, že přístroj také splňuje ustanovení těchto jiných směrnic. Pokud však jedna nebo více takových směrnic výrobci dovoluje, aby v průběhu přechodného období zvolil, který režim použije, pak označení CE vyjadřuje, že přístroj splňuje ustanovení pouze těch směrnic, které výrobce použil. V tomto případě musí být v dokumentech, upozorněních nebo návodech vyžadovaných těmito směrnicemi a přikládaných k příslušným výrobkům uvedeny odkazy na tyto směrnice, tak jak byly zveřejněny v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 9

Ochranná doložka

1. Pokud členský stát zjistí, že přístroje, které spadají do oblasti působnosti této směrnice, nesplňují požadavky této směrnice, přijme na svém území veškerá vhodná opatření k tomu, aby tyto přístroje byly staženy z trhu nebo z provozu, aby bylo zakázáno jejich uvádění na trh nebo do provozu a aby byl omezen jejich volný pohyb.

2. Dotyčný členský stát neprodleně uvědomí Komisi o každém takovém opatření s uvedením důvodů svého rozhodnutí a se sdělením, zda je neshoda způsobena:

a) nesprávným použitím harmonizovaných norem podle čl. 5 odst. 1;

b) nedostatky v harmonizovaných normách podle čl. 5 odst. 1;

c) nesplněním požadavků podle článku 3, jestliže přístroje neodpovídají harmonizovaným normám podle čl. 5 odst. 1.

3. Pokud opatření podle odstavce 1 vyplývají z nesprávného použití harmonizovaných norem podle čl. 5 odst. 1 nebo nesplnění požadavků podle článku 3, jestliže přístroje neodpovídají harmonizovaným normám podle čl. 5 odst. 1, Komise co nejdříve uskuteční konzultace s dotčenými stranami. Komise neprodleně oznámí členským státům své závěry a své stanovisko, zda považuje tato opatření za oprávněná, sdělí členským státům do dvou měsíců od doby, kdy jí byla oznámena příslušná opatření.

4. Pokud rozhodnutí podle odstavce 1 vyplývá z nedostatků v harmonizovaných normách podle čl. 5 odst. 1, předloží Komise do dvou měsíců záležitost výboru. Výbor zaujme své stanovisko v souladu s postupem stanoveným v článku 14. Po této konzultaci Komise uvědomí členské státy o svých závěrech a o svém stanovisku, zda považuje jednání dotyčného členského státu za oprávněné. Pokud Komise shledá, že toto jednání bylo oprávněné, neprodleně zahájí postup podle čl. 5 odst. 2.

5. a) Bez ohledu na článek 6 může členský stát, v souladu se Smlouvou a zejména s jejími články 30 a 36, přijmout jakékoli vhodné opatření, aby v případě rádiových zařízení, včetně typů rádiových zařízení, které způsobily škodlivé interference, včetně interferencí s existujícími či plánovanými službami na vnitrostátně přidělených frekvenčních pásmech, nebo u nichž lze důvodně předpokládat, že tyto interference způsobí,

▼B

i) zakázal nebo omezil jejich uvádění na trh, a/nebo

ii) požádal o jejich stažení ze svého trhu.

b) Pokud členský stát přijme opatření podle písmene a), neprodleně o nich uvědomí Komisi s uvedením důvodů pro jejich přijetí.

6. Pokud členský stát oznámí Komisi opatření podle odstavce 1 nebo 5, Komise uvědomí ostatní členské státy a konzultuje v této věci výbor.

Pokud po této konzultaci Komise shledá, že

— opatření je oprávněné, okamžitě o tom uvědomí členský stát, který k tomu dal podnět, a ostatní členské státy,

— opatření je neoprávněné, okamžitě o tom uvědomí členský stát a požádá ho, aby zrušil toto opatření.

7. O případech oznámených členskými státy povede Komise záznamy, které budou na požádání k dispozici.

KAPITOLA II

POSUZOVÁNÍ SHODY

Článek 10

Postupy posuzování shody

1. Postupy posuzování shody stanovené v tomto článku se používají k ověřování shody přístrojů se všemi příslušnými základními požadavky stanovenými v článku 3.

2. Alternativně k postupům stanoveným níže může být shoda přístrojů se základními požadavky podle čl. 3 odst. 1 písm. a) a b) podle volby výrobce ověřována pomocí postupů stanovených ve směrnici 73/23/EHS, resp. ve směrnici 89/336/EHS, pokud dotyčné přístroje spadají do oblasti působnosti těchto směrnic.

3. Telekomunikační koncová zařízení, která nepoužívají frekvenční spektrum přidělené pro zemskou/kosmickou radiokomunikaci, a přijímací části rádiových zařízení se podle volby výrobce podrobí některému z postupů popsaných v přílohách II, IV nebo V.

4. Pokud výrobce použil harmonizované normy podle čl. 5 odst. 1, podrobí se rádiová zařízení, která nespadají do oblasti působnosti odstavce 3, podle volby výrobce některému z postupů popsaných v přílohách III, IV nebo V.

5. Pokud výrobce nepoužil nebo jen částečně použil harmonizované normy podle čl. 5 odst. 1, podrobí se rádiová zařízení, která nespadají do oblasti působnosti odstavce 3 tohoto článku, podle volby výrobce některému z postupů popsaných v příloze IV nebo V.

6. Záznamy a korespondence týkající se postupů posuzování shody podle odstavců 2 až 5 se vedou v úředním jazyce členského státu, ve kterém bude postup prováděn, nebo v jazyce přijatém příslušným oznámeným subjektem.

Článek 11

Oznámené subjekty a orgány dozoru

1. Členské státy oznamují Komisi subjekty, které jmenovaly pro provádění příslušných úkolů podle článku 10. Při určení subjektů, které mají být jmenovány, použijí členské státy kritéria stanovená v příloze VI.

2. Členské státy oznamují Komisi subjekty usazené na jejich území, které mají provádět úkoly dozoru vztahující se k provádění této směrnice.

3. Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* seznam těchto oznámených subjektů s uvedením jejich identifikačních čísel a úkolů, pro které byly oznámeny. Komise rovněž zveřejní

▼B

v *Úředním věstníku Evropských společenství* seznam orgánů dozoru. Členské státy poskytnou Komisi všechny informace nezbytné k aktualizaci těchto seznamů.

KAPITOLA III

OZNAČENÍ SHODY CE A NÁPISY

Článek 12

Označení CE

1. Přístroje, které splňují všechny příslušné základní požadavky, jsou opatřeny označením shody CE podle přílohy VII. Za připojení označení je odpovědný výrobce, jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství nebo osoba odpovědná za uvádění přístrojů na trh.

Pokud se použijí postupy stanovené v přílohách III, IV nebo V, je toto označení doprovázeno identifikačním číslem oznámeného subjektu podle čl. 11 odst. 1. U rádiových zařízení se navíc uvádí identifikátor třídy zařízení, pokud byl přidělen. K zařízení může být připojeno jakékoli jiné označení pod podmínkou, že se tím nesníží viditelnost a čitelnost označení CE.

2. Žádný přístroj, nezávisle na tom, zda splňuje, nebo nesplňuje příslušné základní požadavky, nesmí být opatřen jiným označením, které by mohlo uvádět třetí osoby v omyl, pokud jde o význam a tvar označení CE podle přílohy VII.

3. Příslušný členský stát přijme vhodné opatření proti jakékoli osobě, která připojila označení, které není ve shodě s odstavci 1 a 2. Pokud nelze osobu, která toto označení připojila, zjistit, může být vhodné opatření přijato proti osobě, v jejímž držení se přístroj nachází v době, kdy byla neshoda zjištěna.

4. K identifikaci přístroje výrobce uvede tyto údaje: označení typu, číslo výrobní série a/nebo výrobní číslo a jméno výrobce nebo osoby odpovědné za uvedení přístroje na trh.

KAPITOLA IV

VÝBOR

▼M1

Článek 13

Zřízení výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro posuzování shody a pro dozor nad trhem v oblasti telekomunikací (dále jen „výbor”).

2. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 14

Postup projednávání v poradním výboru

1. Výbor je konzultován ve záležitostech týkajících se článku 5, čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 4, čl. 9 odst. 4 a přílohy VII odst. 5.

2. Komise s výborem pravidelně konzultuje úkoly dozoru, které souvisejí s prováděním této směrnice, a popřípadě vydává k těmto záležitostem řídící zásady.

3. Použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES ([1]) s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

([1]) Rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23).

▼M1

4. Komise pravidelně konzultuje zástupce provozovatelů telekomunikačních sítí, spotřebitelů a výrobců. O výsledku těchto konzultací pravidelně informuje výbor.

Článek 15

Postup projednávání v regulativním výboru

1. Na záležitosti upravené čl. 3 odst. 3 a čl. 4 odst. 1 se použije postup uvedený v odstavci 2.

2. Odkazuje-li se na tento článek, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES ([1]) s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

▼B

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Článek 16

Třetí země

1. Členské státy mohou Komisi uvědomit o všech jim známých obecných obtížích právních nebo faktických, se kterými se setkávají podniky Společenství v souvislosti s uváděním zařízení na trh ve třetích zemích.

2. Kdykoli je Komise informována o takových obtížích, může v případě nutnosti předložit Radě návrh, aby jí byl uděleno příslušné pověření ke sjednání srovnatelných práv pro podniky Společenství v dotyčných třetích zemích. Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou.

3. Opatřeními přijatými podle odstavce 2 zůstávají nedotčeny závazky Společenství a členských států, které vyplývají z příslušných mezinárodních dohod.

Článek 17

Přezkum a předkládání zpráv

Komise přezkoumá provádění této směrnice a podá o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě, poprvé nejpozději do 7. října 2000 a poté každé tři roky. Zpráva se bude zabývat pokrokem při tvorbě příslušných norem, jakož i veškerými problémy, které při provádění této směrnice vzniknou. Zpráva rovněž podá přehled o činnosti výboru, posoudí pokrok při vytváření otevřeného konkurenčního trhu přístrojů na úrovni Společenství a posoudí, jak by se měl vyvíjet předpisový rámec pro uvádění přístrojů na trh a do provozu s cílem:

a) zajistit, aby na úrovni Společenství vznikl koherentní systém pro všechny přístroje;

b) umožnit konvergenci odvětví telekomunikací, audiovizuálního a odvětví informačních technologií,

c) umožnit sblížení regulačních opatření na mezinárodní úrovni.

Přezkoumáno zejména bude, zda jsou základní požadavky nadále nezbytné pro všechny kategorie přístrojů, které spadají do oblasti působnosti této směrnice, a zda postupy uvedené ve třetím odstavci přílohy IV jsou přiměřené cíli zajistit, aby přístroje, na něž se tato příloha vztahuje, splňovaly základní požadavky. V případě nutnosti mohou být ve zprávě navržena další opatření k plnému dosažení cíle této směrnice.

([1]) Rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23).

▼B

Článek 18

Přechodná ustanovení

1. Normy podle směrnice 73/23/EHS nebo 89/336/EHS, na které byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropských společenství*, mohou být použity jako základ pro domněnku shody se základními požadavky podle čl. 3 odst. 1 písm. a) a čl. 3 odst. 1 písm. b). Pro domněnku shody s ostatními příslušnými základními požadavky uvedenými v článku 3 mohou být jako základ použity společné technické předpisy podle směrnice 98/13/ES, na které byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropských společenství*. Seznam odkazů na výše uvedené normy Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* ihned po vstupu této směrnice v platnost.

2. Členské státy nebudou bránit uvádění na trh a do provozu přístrojů, které jsou ve shodě s ustanoveními směrnice 98/13/ES nebo s předpisy platnými na jejich území a které byly poprvé uvedeny na trh před vstupem této směrnice v platnost nebo nejpozději dva roky po vstupu této směrnice v platnost.

3. Nezávisle na základních požadavcích uvedených v čl. 3 odst. 1 mohou členské státy vyžadovat, aby po dobu nejdéle 30 měsíců od data uvedeného v první větě čl. 19 odst. 1 a v souladu s ustanoveními Smlouvy mohly trvat na požadavku, že telekomunikační koncová zařízení nesmí nepřijatelným způsobem narušovat hlasovou telefonní službu přístupnou v rámci univerzální služby ve smyslu směrnice 98/10/ES.

Členské státy uvědomí Komisi o důvodech žádosti o další trvání tohoto požadavku, o datu, po kterém příslušná služba již nebude tento požadavek potřebovat, a o zamýšlených opatřeních k dodržení tohoto termínu. Komise tuto žádost posoudí s přihlédnutím ke konkrétní situaci v dotyčném členském státě a k potřebě zajistit na úrovni Společenství koherentní regulační prostředí a oznámí členskému státu, zda se má za to, že konkrétní situace v tomto státě opravňuje k dalšímu trvání požadavku, a pokud ano, do kdy je toto trvání oprávněné.

Článek 19

Provedení

1. Členské státy nejpozději do 7. dubna 2000 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi. Členské státy budou tyto předpisy uplatňovat od 8. dubna 2000.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 20

Zrušovací ustanovení

1. Směrnice 98/13/ES se zrušuje od 8. dubna 2000.

2. Tato směrnice není zvláštní směrnicí ve smyslu čl. 2 odst. 2 směrnice 89/336/EHS. Ustanovení směrnice 89/336/EHS se nevztahují na přístroje, které spadají do oblasti působnosti této směrnice, s výjimkou požadavků na ochranu podle článku 4 a přílohy III a postupu posuzování shody podle čl. 10 odst. 1 a 2 a přílohy I směrnice 89/336/EHS, a to od 8. dubna 2000.

3. Ustanovení směrnice 73/23/EHS se nevztahují na přístroje, které spadají do oblasti působnosti této směrnice, s výjimkou cílů týkajících se požadavků na bezpečnost podle článku 2 a přílohy I a postupu posuzování shody podle bodu B přílohy III a přílohy IV směrnice 73/23/EHS, a to od 8. dubna 2000.

▼B

Článek 21

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 22

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA I

ZAŘÍZENÍ, NA KTERÁ SE PODLE ČL. 1 ODST. 4 TATO SMĚRNICE NEVZTAHUJE

1. Rádiová zařízení používaná radioamatéry ve smyslu čl. 1 definice 53 Radiokomunikačního řádu Mezinárodní telekomunikační unie (ITU), pokud tato zařízení nejsou komerčně dostupná.

   Za komerčně dostupné se nepovažují stavebnice se součástkami určené k sestavení radioamatéry a komerční zařízení upravená radioamatéry pro jejich potřebu.

2. Zařízení, na která se vztahuje směrnice Rady 96/98/ES ze dne 20. prosince 1996 o námořním zařízení ([1]).

3. Kabely a vodiče.

4. Rádiová zařízení určená výlučně k příjmu rozhlasového a televizního vysílání.

5. Výrobky, zařízení a konstrukční části ve smyslu článku 2 nařízení Rady (EHS) č. 3922/91 ze dne 16. prosince 1991 o harmonizaci technických požadavků a správních postupů v oblasti civilního letectví ([2]).

6. Zařízení a systémy řízení letového provozu ve smyslu článku 1 směrnice Rady 93/65/EHS ze dne 19. července 1993 o definici a užívání slučitelných technických specifikací pro zadávání veřejných zakázek na zařízení a systémy řízení letového provozu ([3]).

([1]) Úř. věst. L 46, 17.2.1997, s. 25.
([2]) Úř. věst. L 373. 31.12.1991, s. 4. Nařízení ve znění nařízení Komise (ES) č. 2176/96 (Úř. věst. L 291, 14.11.1996, s. 15).
([3]) Úř. věst. L 187, 29.7.1993, s. 52. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 97/15/ES (Úř. věst. L 95, 10.4.1997, s. 16).

▼B

PŘÍLOHA II

POSTUP POSUZOVÁNÍ SHODY PODLE ČL. 10 ODST. 3

Modul A (interní řízení výroby)

1. Tento modul popisuje postup, kterým výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství, který plní povinnosti podle bodu 2, zajišťuje a prohlašuje, že dané výrobky splňují požadavky této směrnice, které se na ně vztahují. Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství opatří každý výrobek označením CE a vypracuje písemné prohlášení o shodě.
2. Výrobce vypracuje technickou dokumentaci podle bodu 4; výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství tuto dokumentaci uchovává po dobu nejméně 10 let po vyrobení posledního výrobku, aby byla dostupná příslušným vnitrostátním orgánům kteréhokoli členského státu pro účely inspekce.
3. Není-li výrobce ani jeho zplnomocněný zástupce usazen ve Společenství, povinnost uchovávat technickou dokumentaci k dispozici má osoba, která uvádí výrobek na trh Společenství.
4. Technická dokumentace musí umožňovat posouzení shody výrobku se základními požadavky. Technická dokumentace musí zahrnovat návrh, výrobu a fungování výrobku, zejména:
   — celkový popis výrobku,
   — koncepční návrh a výrobní výkresy a schémata součástí, podsestav, obvodů apod.,
   — popisy a vysvětlivky nezbytné k pochopení uvedených výkresů, schémat a fungování výrobku,
   — seznam norem podle článku 5, které byly zcela nebo zčásti použity, a popisy a vysvětlivky k řešením zvoleným ke splnění základních požadavků této směrnice, pokud nebyly použity normy podle článku 5 nebo pokud takové normy neexistují,
   — výsledky konstrukčních výpočtů, provedených zkoušek atd.,
   — protokoly o zkouškách.
5. Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce uchovává kopii prohlášení o shodě spolu s technickou dokumentací.
6. Výrobce přijme veškerá nezbytná opatření, aby výrobní proces zajišťoval shodu vyráběných výrobků s technickou dokumentací podle bodu 2 a s požadavky této směrnice, které se na ně vztahují.

▼B

PŘÍLOHA III

POSTUP POSUZOVÁNÍ SHODY PODLE ČL. 10 ODST. 4

(Interní řízení výroby a zvláštní zkoušky přístrojů) ([1])

Tato příloha odpovídá příloze II doplněné o tyto dodatečné požadavky:

U každého typu přístroje musí být výrobcem nebo jeho jménem provedeny všechny série základních radiotechnických zkoušek. Za určení sérií zkoušek, které se považují za základní, je odpovědný oznámený subjekt zvolený výrobcem, pokud tyto série zkoušek nejsou stanoveny v harmonizovaných normách. Oznámený subjekt vezme náležitě v úvahu dřívější rozhodnutí, která oznámené subjekty společně přijaly.

Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství nebo osoba odpovědná za uvádění přístroje na trh prohlašuje, že tyto zkoušky byly provedeny a že přístroj splňuje základní požadavky, a během výrobního procesu k němu připojí identifikační číslo oznámeného subjektu.

([1]) Příloha založená na Modulu A s doplňkovými požadavky zvláštními pro dané odvětví.

▼B

PŘÍLOHA IV

POSTUP POSUZOVÁNÍ SHODY PODLE ČL. 10 ODST. 5

(Soubor technických konstrukčních podkladů)

Tato příloha odpovídá příloze III doplněné o tyto dodatečné požadavky:

Technická dokumentace podle bodu 4 přílohy II spolu s prohlášením o shodě, které se vztahuje ke zvláštním sériím radiotechnických zkoušek podle přílohy III, tvoří soubor technických konstrukčních podkladů.

Výrobce, jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství nebo osoba odpovědná za uvádění přístroje na trh předloží tento soubor podkladů jednomu nebo několika oznámeným subjektům, z nichž každý musí být informován o tom, které ostatní oznámené subjekty soubor podkladů obdržely.

Oznámený subjekt soubor podkladů přezkoumá, a pokud dospěje k závěru, že splnění požadavků této směrnice nebylo řádně prokázáno, může oznámit své stanovisko výrobci, jeho zplnomocněnému zástupci usazenému ve Společenství nebo osobě odpovědné za uvádění přístroje na trh a uvědomí ostatní oznámené subjekty, které soubor podkladů obdržely. Stanovisko musí být vydáno do čtyř týdnů od obdržení souboru podkladů oznámeným subjektem. Po obdržení tohoto stanoviska nebo po uplynutí lhůty čtyř týdnů může být přístroj uveden na trh, aniž by byla dotčena ustanovení čl. 6 odst. 4 a čl. 9 odst. 5.

Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství nebo osoba odpovědná za uvádění přístroje na trh uchovává soubor podkladů po dobu nejméně 10 let po vyrobení posledního výrobku, aby byl dostupný příslušným vnitrostátním orgánům kteréhokoli členského státu pro účely inspekce.

▼B

PŘÍLOHA V

POSTUP POSUZOVÁNÍ SHODY PODLE ČLÁNKU 10

(Komplexní zabezpečování jakosti)

1. Komplexní zabezpečování jakosti je postup, kterým výrobce, který plní povinnosti podle bodu 2, zajišťuje a prohlašuje, že dané výrobky splňují požadavky této směrnice, které se na ně vztahují. Výrobce opatří každý výrobek označením podle čl. 12 odst. 1 a vypracuje písemné prohlášení o shodě.

2. Výrobce používá schválený systém jakosti pro návrh, výrobu a výstupní kontrolu a zkoušení výrobků podle bodu 3 a podléhá dozoru podle bodu 4.

3. *Systém jakosti*

3.1 Výrobce podá u oznámeného subjektu žádost o posouzení systému jakosti.

Žádost musí obsahovat:

— všechny příslušné informace o předpokládaných výrobcích,

— dokumentaci systému jakosti.

3.2 Systém jakosti musí zabezpečovat shodu výrobků s požadavky této směrnice, které se na ně vztahují. Všechny podklady, požadavky a předpisy používané výrobcem musí být systematicky a uspořádaně dokumentovány ve formě písemných koncepcí, postupů a návodů. Tato dokumentace systému jakosti musí umožňovat jednoznačný výklad koncepcí a postupů zabezpečování jakosti, jako jsou programy jakosti, plány jakosti, příručky jakosti a záznamy o jakosti.

Dokumentace systému jakosti musí obsahovat zejména přiměřený popis:

— cílů jakosti, organizační struktury, odpovědností a pravomocí vedení, pokud jde o jakost návrhu a výrobků,

— technických specifikací, včetně harmonizovaných norem a technických předpisů, jakož i příslušných specifikací zkoušek, které budou použity, a v případě, kdy se normy podle čl. 5 odst. 1 plně nepoužívají, popis prostředků, které budou použity, aby bylo zajištěno splnění základních požadavků této směrnice, které se na výrobky vztahují,

— metod řízení prací na návrhu a jeho ověřování, postupů a systematických opatření, které budou použity při navrhování výrobků náležejících do příslušné kategorie výrobků,

— odpovídajících metod, postupů a systematických opatření, které budou použity při výrobě, řízení a zabezpečování jakosti,

— kontrol a zkoušek, které budou provedeny před výrobou, během výroby a po výrobě, s uvedením četnosti, s níž se budou provádět, případně včetně výsledků zkoušek, které byly provedeny před výrobou,

— prostředků, jimiž bude zajištěno, aby zkušební a kontrolní zařízení odpovídala příslušným požadavkům na provádění potřebných zkoušek,

— záznamů o jakosti, např. protokolů o kontrolách, výsledků zkoušek, údajů o kalibraci, zpráv o kvalifikaci příslušných pracovníků atd.,

— prostředků umožňujících dozor nad dosahováním požadované jakosti návrhu a výrobků a nad efektivním fungováním systému jakosti.

3.3 Oznámený subjekt posoudí systém jakosti s cílem určit, zda splňuje požadavky podle bodu 3.2. U systémů, které používají příslušnou harmonizovanou normu, se shoda s těmito požadavky předpokládá.

Oznámený subjekt zejména posoudí, zda systém řízení jakosti zajišťuje shodu výrobků s požadavky této směrnice s ohledem na příslušnou dokumentaci předloženou podle bodů 3.1 a 3.2, případně včetně výsledků zkoušek předložených výrobcem.

V týmů auditorů musí být alespoň jeden člen, který má zkušenosti s posuzováním technologie daného výrobku. Součástí posouzení musí být inspekční prohlídka v provozních prostorách výrobce.

Rozhodnutí musí být oznámeno výrobci. Oznámení musí obsahovat závěry kontrol a odůvodněné rozhodnutí o posouzení.

3.4 Výrobce se zaváže, že bude plnit povinnosti vyplývající ze schváleného systému jakosti a bude jej udržovat, aby byl i nadále přiměřený a účinný.

Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce informuje oznámený subjekt, který schválil systém jakosti, o každé zamýšlené aktualizaci systému jakosti.

▼B

Oznámený subjekt posoudí navrhované změny a rozhodne, zda změněný systém jakosti stále ještě splňuje požadavky podle bodu 3.2 nebo zda se požaduje jeho nové posouzení.

Oznámený subjekt oznámí své rozhodnutí výrobci. Oznámení musí obsahovat závěry kontrol a odůvodněné rozhodnutí o posouzení.

4. *ES dozor, za který odpovídá oznámený subjekt*

4.1 Účelem dozoru je zajistit, aby výrobce řádně plnil povinnosti vyplývají ze schváleného systému jakosti.

4.2 Výrobce umožní oznámenému subjektu za účelem inspekce přístup do prostor určených pro navrhování, výrobu, kontrolu a zkoušení a skladování a poskytne mu všechny potřebné informace, zejména:

— dokumentaci systému jakosti,

— záznamy o jakosti předpokládané v části systému jakosti týkající se návrhu, např. výsledky analýz, výpočtů, zkoušek atd.,

— záznamy o jakosti předpokládané v části systému jakosti týkající se výroby, např. protokoly o kontrolách, výsledky zkoušek, údaje o kalibraci, zprávy o kvalifikaci příslušných pracovníků atd.

4.3 Oznámený subjekt pravidelně provádí audity, aby se ujistil, že výrobce udržuje a používá systém jakosti, a předává výrobci zprávu o auditu.

4.4 Kromě toho může oznámený subjekt uskutečnit u výrobce neočekávané inspekční prohlídky. Při těchto inspekčních prohlídkách může oznámený subjekt v případě potřeby provést nebo dát provést zkoušky, aby ověřil zda systém jakosti řádně funguje. Oznámený subjekt poskytne výrobci zprávu o inspekci a při provedení zkoušky rovněž protokol o zkoušce.

5. Výrobce uchovává pro potřebu vnitrostátních orgánů po dobu nejméně 10 let po vyrobení posledního výrobku:

— dokumentaci uvedenou v bodu 3.1 druhém pododstavci druhé odrážce,

— aktualizaci uvedenou v bodu 3.4 druhém pododstavci,

— rozhodnutí a zprávy oznámeného subjektu uvedené v bodu 3.4 posledním pododstavci a bodech 4.3 a 4.4.

6. Každý oznámený subjekt poskytne ostatním oznámeným subjektům příslušné informace týkající se vydaných a odňatých schválení systémů jakosti, s odkazem na příslušný výrobek (výrobky).

▼B

PŘÍLOHA VI

MINIMÁLNÍ KRITÉRIA, KTERÁ MAJÍ ČLENSKÉ STÁTY BRÁT V ÚVAHU PŘI JMENOVÁNÍ OZNÁMENÝCH SUBJEKTŮ PODLE ČL. 11 ODST. 1

1. Oznámeným subjektem, jeho ředitelem a pracovníky odpovědnými za provádění úkolů, jimiž byl oznámený subjekt pověřen, nemůže být konstruktér rádiových zařízení nebo telekomunikačních koncových zařízení, jejich výrobce, dodavatel nebo organizace či pracovník provádějící jejich instalaci nebo provozovatel sítě či poskytovatel služby ani zplnomocněný zástupce některé z těchto stran. Pracovníci oznámeného subjektu musí být nezávislí a nesmějí se přímo podílet na návrhu, výrobě, uvádění na trh nebo údržbě rádiových zařízení nebo telekomunikačních koncových zařízení ani zastupovat strany, které se těmito činnostmi zabývají. To však nevylučuje možnost výměny technických informací mezi výrobcem a oznámeným subjektem.
2. Oznámený subjekt a jeho pracovníci jsou povinni provádět úkoly, jimiž byl oznámený subjekt pověřen, na nejvyšší úrovni profesionální důvěryhodnosti a technické způsobilosti a nesmějí být vystaveni žádným tlakům a podnětům, zejména finančním, které by mohly ovlivnit jejich rozhodování nebo výsledky inspekce, zejména ze strany osob nebo skupin osob, které jsou na těchto výsledcích zainteresovány.
3. Oznámený subjekt musí mít k dispozici nezbytné pracovníky a vybavení, aby mohl řádně vykonávat správní a technické úkony spojené s úkoly, jimiž byl pověřen.
4. Pracovníci odpovědní za inspekci musí mít:
   — řádné technické a odborné vzdělání,
   — dostatečnou znalost požadavků na provádění zkoušek nebo inspekcí a odpovídající zkušenosti s těmito zkouškami nebo inspekcemi,
   — schopnost vypracovat certifikáty, protokoly a zprávy nutné k doložení provedených inspekcí.
5. Musí být zaručena nestrannost pracovníků vykonávajících inspekci. Jejich odměňování nesmí záviset na počtu provedených zkoušek nebo inspekcí ani na výsledcích těchto inspekcí.
6. Oznámený subjekt je povinen uzavřít pojištění odpovědnosti, pokud tuto odpovědnost nepřevzal členský stát v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo pokud není přímo odpovědný sám členský stát.
7. Pracovníci oznámeného subjektu jsou vázáni služebním tajemstvím, pokud se týká všech informací, které získali při plnění svých úkolů (vyjma ve vztahu k příslušným správním orgánům členského státu, v němž vykonávají svou činnost) podle této směrnice nebo kteréhokoliv ustanovení vnitrostátních právních předpisů, kterými se tato směrnice provádí.

▼B

PŘÍLOHA VII

OZNAČOVÁNÍ ZAŘÍZENÍ PODLE ČL. 12 ODST. 1

1. Označení shody CE se skládá z iniciál „CE” v tomto tvaru:

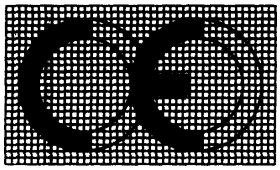

   Pokud je označení CE zmenšeno nebo zvětšeno, musí být zachovány vzájemné poměry dané mřížkou na výše uvedeném obrázku.

2. Označení CE musí být nejméně 5 mm vysoké kromě případů, kdy to neumožňuje druh přístroje.

3. Označením CE musí být opatřen výrobek nebo jeho štítek s údaji. Mimoto jím musí být opatřen obal, pokud existuje, a průvodní dokumenty.

4. Označení CE musí být viditelné, čitelné a nesmazatelné.

5. Identifikátor třídy zařízení se připojuje v podobě, kterou určí Komise v souladu s postupem stanoveným v článku 14.

   Identifikátor případně obsahuje údaj informující uživatele, že přístroj pracuje ve frekvenčních pásmech, jejichž používání není v rámci Společenství harmonizováno.

   Identifikátor má stejnou výšku jako iniciály „CE”.